

December 2016

Weekthema: Verlossing

Maandag

Verlossing – noodzaak

Lezen: Romeinen 7: 14-25

“Hoe kom ik hier ooit uit?” Die vraag stellen we onszelf wel eens als we ergens hopeloos mee zijn vastgelopen. Nu, dat is in geestelijk opzicht aan de orde in Romeinen 7. De mens die het nieuwe leven uit Christus leerde kennen, redt het nooit met de wet. Die wet is nooit een weg tot gerechtigheid voor God. Verwacht het daarom nooit van de wet, want ze blijft je alleen maar schuldig stellen. Hopeloos! Vandaar die verzuchting, die uitroep van de apostel: “Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood”, uit die kerker waarin die vreemde inwoner, de zonde, mij gevangen houdt? Misschien denkt je; is het dan altijd maar een ‘klagend christendom’? Wacht! Laten we de apostel laten uitspreken: “Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.” Met twee woorden spreken dus! Ik ben en blijf wel een zondaar in mijzelf, maar in Christus ben ik volkomen rechtvaardig. In Hem ben ik niet onder de wet, maar onder de genade. Alleen door Christus is er uitzicht. In Hem vind ik een volmaakte verlossing. Ik ben van Hem. En daarom dank ik mijn God! En eens, ja eens laat ik dat zondebestaan voorgoed achter mij. Want mijn Verlosser doet geen half werk. Is dat de balans en het perspectief ook van jouw leven?

Dinsdag

Verlossing – uit grote nood

Lezen: Psalm 40: 1-4

Het duizelt David in Psalm 40. Hij heeft weer heel wat beleefd. Het leven is immers zo vaak vol ellende. Maar de Here heeft hem eruit geholpen. De Heere trok hem op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk. Wat er allemaal aan de hand is geweest? Och..., we lezen het hier niet. Vul het maar in met redenen uit je eigen leven. Nu David zo door de Heere geholpen is gaat hij zingen van die Heere. Het duizelt hem. Deze persoonlijke weldaad door God aan hem bewezen is maar een druppel in de zee van Gods wonderen en gedachten.

Waar aan denkt David bij die 'gedachten van God'? Aan Gods liefde, trouw en geduld alle eeuwen door. Aan Gods verlossingsdaden in Egypte en tijdens de woestijnreis. Hier werkt de Heilige Geest en wie Zijn werk gaat begrijpen en verstaan kent die verwondering. Het gaat je duizelen, vooral als je gaat zien wat God in Christus heeft gedaan. Hij, de grote Davidszoon geeft pas echte diepte aan deze psalm. Hij kwam terecht in de kuil met kolkend water en modderig slijk vanwege jou en mijn zonden. Voor Hem waren er geen reddende handen. Omdat Hij als Borg de weg ging van de hemel naar een verloren wereld is er vandaag redding en verlossing, ook voor jou! Is dat wat ook jij in deze dagen mag gedenken?

Woensdag

Verlossing – Israël verlost uit Egypte

Lezen: Exodus 19: 1-6 en 20: 1-2

Wat de HEERE Mozes toezegde, toe Hij hem riep vanuit de brandende woestijnstruik, heeft Hij op een wonderlijke manier waar gemaakt. De Ik-ben-die-Ik-ben heeft Zijn Woord bevestigd: 'Wanneer gij dit volk uit Egypte geleid zult hebben, zult gij lieden God dienen op deze berg.' Als een bevestiging van zijn door God geroepen-zijn is het nu zover. Wat onmogelijk scheen, is door en onder leiding van de Heere werkelijkheid geworden. Drie maanden na de uittocht staat Mozes met het volk aan de voet van de Sinai. Eén van de eerste dingen die Mozes doet, is dat hij de berg opklimt tot God. Gedachtig aan wat de Heere gesproken heeft, presenteert hij zich om te horen naar wat de Heere hem nu te zeggen heeft. Wanneer de Hebreënbrieff later van Mozes getuigt, dat hij getrouw is geweest in de dienst waarin God hem stelde, worden we gewezen op Hem, die nog zoveel meer getrouw is geweest, en aan Wie nog zoveel meer waardigheid en eer toekomt, omdat het huis, waarin Mozes diende tot een getuigenis, door Hem is gebouwd en gefundeerd. Tot dat huis mogen ook wij behoren, als wij maar, naar onze hemelse roeping, de vrijmoedigheid (het recht wat God in Hem ons verleent) en de daaraan verbonden roem der hoop (de verwachting waarin we dan leven mogen) tot het einde toe vast behouden.

Donderdag

Verlossing – van satan

Lezen: Mattheüs 12: 22-28 en Kolossenzen 2: 13-15

Jezus geneest een bezetene, die ook nog blind en stom is. Iemand heeft treffend opgemerkt: de man was drievoudig vergrendeld. Toch breekt Jezus ook hierdoor heen en geneest de man. De mensen die het meemaken stellen een terechte vraag: Dit is toch niet de Zoon van David? De Farizeeën hier zijn bang voor een positief antwoord daarop, want dat betekent niets meer of minder dan dat Jezus de Messias is. En komen met de scherpst denkbare aanklacht: Hij doet het door de satan! Maar Jezus laat zien dat dát niet kan: Dan zou de satan tegen zichzelf strijden! Want door Jezus' optreden boekt de satan verlies na verlies. Er is geen andere conclusie mogelijk: Jezus bestrijdt de boze geesten door de Geest. Dat betekent alles voor wat betreft strijd tegen de boze geesten in onze tijd, want ze zijn er ook nu nog; denk alleen maar eens aan dingen op het gebied van spiritisme en occultisme. Vaak via onschuldig lijkende media geproduceerd. Alleen Jezus Christus en de Geest van God kunnen ons hiertegen beschermen en ervan verlossen. Ook daarom moeten we met Jezus Christus door Zijn Geest verbonden zijn!

Vrijdag

Verlossing – van de vloek van de wet

Lezen: Galaten 4: 1-7

Misschien heb je het van dichtbij weleens meegemaakt; een adoptiekind. Een kind dat niet uit deze ouders is voortgekomen, maar door hen is aangenomen als kind in volle rechten. Dat wil de Heere nu doen met mensen die door hun zonde een slavenbestaan hadden onder de knoet van de wet. Vanuit onszelf zou dat nooit anders kunnen worden. Maar om twee redenen kan dat wel. De eerste is: God heeft Zijn Zoon uitgezonden. Hij betrad het terrein van deze wereld om Zich te onderwerpen aan de wet en haar vloek op Zich te nemen. Zo verlost Hij onmondige kinderen van de zware slagschaduw van de wet en bewerkte de adoptie tot kinderen. De tweede is: God heeft Zijn Geest uitgezonden. Dat gebeurde op basis van het volbrachte werk van Christus. In dat werk legde Hij de grondslag voor de aanneming tot kinderen. De Geest is het, Die mij daar deel aan geeft. Hij leert mij 'Vader' zeggen in het voetspoor van Christus, Die het in Getsemané zei: 'Abba, Vader' (Marc. 14:36). Een slaaf mag geen 'vader' zeggen, een kind wel. Daar werkt de Geest heen: alle slaafse vrees moet wijken en plaats maken voor kinderlijke vrijmoedigheid. Herkent u het? Wat een wonder: 'Zijn bloed geeft mij 't recht meer te zijn dan een knecht; 'k ben Gods kind, dat verblijdt mij zózeer!'

Zaterdag

Verlossing – door Jezus' bloed

Lezen: Mattheüs 20: 20-28 en Kolossenzen 1: 14

“En..., hoe maakt uw zoon het?” “Prima! Hij is pas nog weer bevorderd, hij heeft nu een hele afdeling onder zich.” Ouders willen veelal graag dat hun kinderen het ver brengen. En liefst verder dan anderen! Maar is dat echt hét ideaal? Jezus heeft aan Zijn leerlingen toch al leidende posities beloofd in het Koninkrijk (Matth. 19: 28), maar nu wil de moeder van Johannes en Jakobus dat haar jongens de anderen nog achter zich laten. Daarin signaleert Jezus een gevaarlijk werelds denken. Kijk naar aardse machthebbers, hoe ze zich willen laten gelden. Zelf omhoog komen door anderen neer te drukken. Het is nog dagelijks waar te nemen, in politiek en maatschappij. Niemand wordt er gelukkig van, ook de machthebber zelf niet. Jezus, de grote Machthebber, is heel anders. Hij ziet hoe wij mensen door onze opstand tegen God ons leven verbeurd hebben. Dan komt Hij en betaalt de losprijs om ons vrij te krijgen (verg. Ex. 21: 30). Daarvoor geeft Hij Zichzelf, dienend, tot in de dood. En zó komt Hij tot eer en glorie. Nu roept Hij ons tot navolging. Zoals een lied zegt: ‘Wees voor een elk de minste, maar ook weer graag de meeste in liefdedienst alleen!’ – dat is pas eersteklas leven!

Zondag

Verlossing – van de toekomstige toorn

Lezen: 1 Thessalonicenzen 1: 1-10

Terecht leggen we de nadruk op de noodzaak van bekering. Daar kan geen mens buiten. Ieder mens wordt geboren met de rug naar God toe. Waar kijken we dan naar, waar hangen we aan? Paulus noemt hier de afgoden. Ogenschijnlijk zien ze er vandaag wat anders uit dan toen, maar ze zijn er: het geld, ons mooie huis of kamer, je werk of studie, je smartphone, verkeerd omgaan met seks, sport, een hobby. Misschien kun je er voor jezelf niet één concreet noemen. Maar leeft in ons aller hart niet wat iemand eens verwoordde: ‘Ik ben een god in het diepst van mijn gedachten’? In welke gestalte ook de goden je in de ban hebben: bekeer je ervan. De bekering heeft vooral ook een positieve kant: dienen en verwachten, slaaf zijn van de levende God: vrij zijn om Hem te dienen in nederigheid en toewijding.

‘Heere, wat wilt U dat ik doen zal?’ Dat wordt merkbaar in de manier waarop je vandaag werkt en beslissingen neemt. Maar deze bekering maakt ons ook tot verwachtende mensen: we gaan uitzien naar de komst van Christus, Die ons redt van de toekomstige toorn. Aangrijpende werkelijkheid: het laatste oordeel breekt straks los. Heb je jouw toevlucht genomen tot de enige Schuilplaats, Jezus Christus? Wie dat doet heeft niets te vrezen. Die kan en mag Hem verwachten. Die verwachting stempelt je leven hier en nu. Bekeerd tot God om zó te dienen en te verwachten. Ben jij daaraan herkenbaar?